

رۆمانی (مامزیر) و پرۆبلیماتیکی خویندنهوه

ئاراس و ههاب

ئاراس

كاروان

بهردهم دوو رۆمان داين، يه كيتكيان ديار و ئهوى ديكهيان ناديار، كه ههردوو كيان شانبه شانى يه كتر گهشه دهكهن، بهبئ ئهوى ئه و جياوازيانتهى خويان له دهست بدهن. ليره شه وه ئهم رۆمانه به و مانايانه وه پيتوانه دهكرت، كه له خويدا ههليگرتوون، نهك له و لاپه رانهى تيكسته كه دايبوشيون. ئهگهر سهبرى ئه و هه موو كورت كردنه وه يه بكهين، كه چ له زمانه چره كهى و

رۆمانى (مامزير) وهكو سه رجه مى به ره مه كانى ديكهى (كاروان عومهر كاكه سوور) تيكستىكى فره ره هه نده. ئيمه به رده وام پرو به پرووى كو مه ليك چه مكي دژ به يه ك ده بينه وه هه ر له ميژوو، مي تو لوزيا، شوين و كات تا ده گاته سا يكو لوزيا و با يو لوزيا. هه موو ئه وانه وا ده كه ن كاره كت ره كان دوو پرووى ته وا و له يه كتر جياوازيان هه بيت. به مانايه كى ديكه ئيمه له

چ لەو بازدا ناهەدا دەردەكە ویت، كە بەهۆی تەكنیکەكانی سینەماوە مەیسەر كراون، ئەوا راستیی ئەو بۆچوونەمان بۆ ئاشكرا دەبیت.

شیتوازی گیترا نەهەوی رۆمانەكە جیاوازه لەو شیتوازه تەقلیدییهی هەندیک لە رۆماننووسانی ئیمە هەتا ئیستاش دەیگر نە بەر، بەهەوی تیکستی رۆمانەكە بەسەر چەند بەشێكدا دا بەش دەكەن و ئەو بەشەنەش بەشێوهیەکی كۆنۆلۆژی بەدوای یەكدا دین. (كاروان كاكە سوور) خۆی لە زۆریە گەفتوگۆكانیدا رەخنە لەم شیتوازه گرتووه. لە (مامزێر) دا ئەو ئاسانکارییه بەرچاوا ناکە ویت، چونكە تیکستەكە لەسەر چەند پایەیهکی فەلسەفی بنیات نراوه. لێرەدا ئەركی رۆماننووس لە پرۆسەیی گیترا نەهەدا لەو هەدا دەرناكە ویت رووداوهكان لەسەر ئاستی كرداردا یەك لەدوای یەك و لە رووی دەرهكییاندا دەریخات، بەلكو ئەو ئەركە خۆی لەو هەدا دەبینیتەوه، كە جوولەیی گیترا نەهە لەگەڵ بەرھەمھێنانی بیروكەیی دیکەدا ھاوكات دەكات و زیاتر لە ناویاندا رۆ دەچیت. بە مانایەکی دیکە دەركەوتنی هەر بیروكەییەکی نوێ لە رەوتی گیترا نەهەدا بیروكەكانی دیکە قوولتر دەكاتەوه. لە نیتوان هەموو بیروكەكانیشدا ویتەیی ھاوبەش و جیاوازه نەن. ویتە ھاوبەشەكان بۆ لكاندن بیروكە تازەكە بەهەوی پیتش خۆیهوه و جیاوازه كەش بۆ جیابوونەوه لیتیهوه و لكاندن بە بیروكەیی دواي خۆیهوه. با سەرنج لەم دیمەنە بدەین و بزانی ویتە ھاوبەش و دژەكان چۆن یەك دەگرن و چۆنیش جیا دەبنەوه:

«پوورت كاتی بەپیتی پەتی بەناو جوگەلەكەدا هەنگاوی دەنا، نیتووكە سوورەكانی لەژێر تیشكی مانگی ئاسمانی ئەو شەوه پایزییهدا لە ماسیی

ورد وردی ناو حەوزەكەیی "فریدا" دەچوون... خوویكی سەیری هەبوو... هەموو شەوی پیتش ئەوهی بچیتە سەر جیگاگەیی، بۆیهی دەكردن... لەژێر تیشكی گۆلۆپەكەدا دەبریسكانەوه... بۆنی دەرمانەكە دەچوو بە قولاییی لوتتدا و هەستی تۆقینەری لە دلتدا دەخولقاند... هەستی تۆقینەر...؟! بەلێ، هەستی تۆقینەر... نەتەزانی بۆچی ئەوسا بیرت لە دۆرخ دەكردەوه و دەترسایت... نەدەكرا لە پیتوونیدی نیتوان ئەو شتانە تیبگەیت... کامیان ترسناك بوو... بۆنەكە یان رەنگەكە، یان نیتووكەكان...؟! پرسیاریكی هیچە، بەلام دەتوانیت بەخۆیهوه ویت خەریك بكات و رۆحت بەریت... زۆر جار دەتووست پیتی بلیت: "نیتووكی قاچەكانی تۆ دۆزەخم بیڕ دەخەنەوه"، بەلام هەستت دەكرد و تەیهكی ئاوا لە ورتەكانی خۆی دەچن».

لە نیتوان رەنگی سوور و بۆنی دەرمانی نیتووك و ماسییە وردەكانی ناو حەوزەكە و دۆزەخدا هەم لەیه كچوون هەن و هەم جیاوازی. ئەو هەمیشە لەو حالەتە ترساوه، كە ئەگەر لە رووی سایكۆلۆژییهوه لیتی پروانین، دەبینین ترسەكە لەو چیتیه، كە لە جوانیی نیتووكەكانی پوورییهوه هەستی پیت دەكات، بەلام دەیه ویت خیرا بیشاریتەوه، یاخود ئەو ویتیه بە ویتیهكی دیکە بگۆریتەوه. ئەگەرچی ویستوویەتی لەو بارهیهوه قسەیی لەگەلدا بكات و پیتی بلیت نیتووكی قاچەكانی تۆ دۆزەخم بیڕ دەخەنەوه، كەچی هەستی كردوو بەری گوناھەكەیی قورستر دەبیت، بەلام ئەو پاساوه دەهیتیتەوه دەلیت بۆیه وای پیت نەدەگوت، چونكە هەستی دەكرد و تەیهكی ئاوا لە ورتیه دەچیت. دواجار ئەو گەفتوگۆیه لە نیتوان خۆی و پووریدا هەر دروست دەبیت، كە بە راستی لێرەدا دیدیكی فەلسەفی

ههست پی دهکهین: «له بههشتدا ئیستا و ئاینده ههن و رابردو بهته واوهتی ونه»... «ئاخو دهکریت له ئایندا دۆزهخ به شوینیکی پیروز بزانی، یان به پیچه وانهوه...!! ته گهر دۆزهخ بو سووتاندن و سزادانی گونا هبارانه، ئایا خراپه، یان باشه...؟! مه بهستم ئه وهیه له ئایندا دۆزهخ چه کیتکه بو لیدانی تاوانباران وهکو چۆن شمشیری دهستی پرواداران چه کیتکه و چه کیتکی باشیشه بو له ناو بردنی یاخییان و کافران... باشه کئ دۆزهخ به پتیه ده بات...؟! فریشته کان...؟! شتی وا ده بیت...!! دۆزهخ فریشته ی تیدایه...؟! پرسیاریکی تر: ئایا ده کریت شوینیکی پیروز خه لکی گلاو و به نه فره تکراری بو بچیت...؟! ههست ناکه ی ئه مه هه ندی ئالۆزه...؟!»... «ئیمه له لایه ک شوینی پیروز و جهسته ی گونا هبار و له لایه کی تر شوینی سووتینه ر و رۆحی میهره بانمان هه یه... ئایا ئه وانه پتیکه وه هه لده که ن...؟!».

وهکو ده بینین ههر وینه یه ک له و وینانه له لایه ک له سه ر بنه مای له یه کچوون و له لایه کی دیکه له سه ر بنه مای جیاوازی دامه زراون. ئه وه ی (کاروان عومه ر کاکه سوور) له زۆر نوسه ری دیکه جیا ده کاته وه، ئه وه یه که شاره زاییه کی به رچاوی له زانسته کانی بایۆلۆژیا، سایکۆلۆژیا، جۆگرافیا، کیمیا، فیزیا، میژوو و بگه ره ئه ندازه و ماتماتیکیشدا هه یه و به چاکی له خولفاندنی کاره کته ر و گوتاری گێرانه وه دا پراکتیزه یان ده کات. ئه مه وه کو شتیکی سه یه ر دیته به رچاو، کاتیک ده زانین (کاروان کاکه سوور) وه کو خۆی له کتیبی مندالییدا ده بگێرته وه ته مه لترین قوتابی بواری فیزیا و کیمیا و ماتماتیک بووه. تیکسته که به م په ره گرافه ده ست پیده کات:

«له ریگا، کاتی جهنگا وه ره ریشه کان رووتوقوت به سه ر له داخ بووه که دا ده یانه یینان، له ناو سه رجه می دیله کاندایه نه ها چاوی منیان نه به ستبوو... ئیستایش، که ئه وه تا شه که ت و ماندوو خراوینه ته ناو ئه م قه فه زه گه ورا نه ی به ر هه تاوی چله ی ئه م هاوینه پروو کینه ره، ته نه ها پرسیار له من ناکه ن...».

ده ستپیکردنی رۆمانه که له م شوینه ههر له سه ره تا وه حاله تی ده روونیی کاره کته ره که مان بو درده خات، به وه ی له باریکی ئاساییدا نییه و ده مانخاته به رده می یه که مین پرۆبلیماتیکی تیگه یشتن، که نه زانین ئاخو ئه وانه ی بۆمانی ده گێرته وه، هه مان ئه و شتانه ن، که پروویان دا وه، یاخود تیکه لیه کن له راستی و هه لبه ستراو. ئیمه به درژیایی تیکسته که له نیوان ئه م دوو گریامه نه یه دا ئه بله ق و چه په ساو سه رنج له جووله ی کاره کته ر و روودا وه کان ده دهن، که وه کو گوتم ههر یه که یان دوو پرووی جیاوازی له یه کتر یان هه یه: «سه یه ر ئه وه یه من هه یچ گه رانه وه یه کم له وه ی پیتشووم ناچیت... ههر جاری سه ره برده یه ک بو خۆم هه لده به ستم و واده زانم ئیتر ته واو ژبانم ئاوایه، که چی هینده ی پیناچیت پاشگه ز ده به وه و به شیوه یه کی جیاوازی رابردووم داده رێژمه وه... هه موو ئه و دیلانه ی له گه لمان، له من زیاتر شاره زاییان له و ولاته ی "باوک!!"مدا هه یه، ته نانه ت ئه وان زیاتر له من ده رباره ی کۆشک ده زانن...».

ئیمه له به رده م کۆمه لیک دیلی رووت و چه ند پیاوکی ریشه داین، که ئیحای جه نگیکی گه وره مان پی ده دن. ئه م کاره کته ره رووته، که هه یچ ناویکی نییه و ئیمه ناچارین ههر به (مامزیر) ناوی به یینین، له ریگای شه پۆله کانی

هۆشەو بەردەوام بەرەو دوو شوئینی جیواز لە
 یەكترمان دەبات، شوئینیك، كه كۆشكى سەرۆكه،
 بهوهی و امان نیشان دەدات باوكیه تی، شوئینیکی
 دیکه مالتیکی په رپووتی گهرهکیکی
 ههژارنیشینه، كه تیایدا دایکی له پشت مه کینهی
 دروومانهوه جل بۆ کهسانی سهیر سهیر ده درووت.
 لیره شدا ده که وینه بهردهمی پرۆبلیماتیکیکی
 دیکه، که ههیش ههویه (دیدیلاز)
 بهرگدروویه کی ئاسایی نییه، به لکو جل بۆ
 کهسانیك ده درووت، که له واقیعدا بوونیان
 نییه. «مۆدیلی هه و جلانهی دایکت ده بدروین،
 به پرادهیه که سهیر دههاتنه بهرچاو، که نه تده زانی
 هه و خه لکه له کوئی و به چ بۆنه یه که وه
 دهیانپۆشن... دواتر هه وانته هه رگیز له شوئینیکی
 تری دهروهی مالتاندا نه ده بینیه وه... هیوات
 دهخواست یه کچی له و پیاوانه باوکت بیت و به فیئلی
 جلدرووین هاتبیتته وه، به لام هه تا هه گهر و ایش
 بوویه، ئاسان نه بوو بزانی کامیانه، چونکو
 دایکت له گه ل هه چیاندا هه ل سوکه وتیکی
 جیوازی نه ده کرد... ته نه له بهاره ی جوهره کانی
 قوماش و رهنگ و شیوازی پرینه کانه وه ده دوا و
 به لای هه چ باسیکی تر دا نه ده چوو».

وه کو گوتمان نووسهر هه می شه دهیه ویت
 سیمایه کی میتۆلۆژیانه به کاره کته ره کانی
 ببه خشیئت، به و مه به سته ی پیمان بلیت میترووی
 ژیان ی هه ر کاره کته ریک له و کاره کته رانه بۆ
 سه ره تا کانی میتروو ده گهر پیتته وه، هه و سه رده مه ی
 ئاگری دۆزیه وه و ورچه کانی پێ له هه شکه وته کان
 ده رکرد، بۆیه وا (دیدیلاز) یشمان پێ ده ناسینیئت،
 که ئاگای له وه هه یه «مرۆف له سه رده مه ی به ردیندا
 چ جوهره جلیکی ده پۆشی...؟! نه خهش و نیگاری
 چییان به سه ره وه بوو...؟! خوری و مووی له کامه

ناژه ل به ده ست ده هینا و به چ نامی تریک
 ده پیرستان...؟! به چی رهنگی ده کردن و چهند
 رهنگی ده ناسی...؟! ناوی هه و هه شکه وته زۆر
 کۆنانه ی ده زانی، که پاشماوه ی هه و که لویه لانه یان
 تیدا دۆزرا وه ته وه... ساله کانی یه که به یه که له بهر
 بوو... باسی سه رده میکی درهنگتری ده کرد...
 هه و گوتی چه که ماسیییه ی "مۆریکس: ی پێ ده وت ریت
 و رهنگی هه ر خه وانیی لی وهر ده گیرا... قورمزبیش
 له هیلکه شه ی تانۆکه ی "مۆریکس براندیس" و
 "مۆریس ترینکلیس"... زه ردیش له زه غه ران...
 سه دان شتی دیکه ی سهیر سهیری ده وت...
 میترووی دنیای له ناو قوماش و رهنکه کاند
 ده بین».

هه ندیک پێیان وایه (دیدیلاز) هه ر له
 بنه ره ته وه بهرگدروو نییه، به لکو سۆزانییه. هه گهر
 سه رنج له وه بدهین، که (مامزیر) کوری
 بهرگدروویک و هه می شه هه ست به رووتی ده کات
 و لای هه و هه می شه رووتی و پۆشین جوهریک له
 تراژیدیان، هه و بۆمان ده رده که ویت نووسهر زۆر
 به ئاگاییه وه هه و په یوه ندییه ی دروست کرد وه. هه ر
 له و ماله دا (قادقیلا) ی پووری شی ده ژی، به لام
 پروو نییه، که ئاخۆ هه و پووره ی هه ر له خه یالی
 هه و دا بوونی هه یه، یان مرۆقیکی راسته قینه یه.
 دوا جار هه و دوو شوئینه له ناو ئیتمۆسفیریکی
 میتۆلۆژییدا تیکه لی یه کتر دهن و لیره وه
 (مامزیر) زیاتر گومانه کان نیگه رانی ده که ن و
 هینده ی دیکه پرسیاره کان ئۆقره ی لی ده برن.

مامه له کردنی نووسهر له گه ل چه مکی (رووتی)،
 مامه له کردنی که له گه ل سیمبۆلدا. هه وه نده ی رووتی
 پێوه ندیی به جه سته وه هه یه، دوو هه وه نده ش به
 سایکۆلۆژیا وه، به و فه نتازیا یه ی خۆی له سه ر
 جه سته و رووتی و پۆشین هه و دا په زران دووه. لیره دا

بهوردی فەلسەفەى خۆى لەمەر رووتى و پۆشین، جەستە و رۆح، جەستە و شوێن دەر دەخات، بە گەرانەوێ بۆ ئەفلاتوون و فرۆید و ماکس قەبیر لە لایەك و بۆ ناو میتۆلۆژیا لە لایەكى دیکەوه: «ئىستایش ئەوێ لە ناو قەفەزە كەدا نازارم دەدات، ئەو ئەو نىيە، كە من دیلم و نازانم چارەنووسم بە كوێ دەگات، بەلكو ئەو رووتییە، بۆ ئەو دەلێم خۆزگە توند توند چاویان دەبەستم، وەكو چۆن لەرێگا چاوى سەر جەم دیلەكانى دیکەیان بەستبوو...».

ئەمە لایەكى ئەو رووتییە پێكدەهینیت، كە پێوهندی بە جەستەوه هەیه، بەلام لاکەى دیکەى لەناو بینین و فانتازىای خۆیدا. ئەگەر رووتیی ئەوانى دیکە لەرێگای پۆشینەوه كۆتایی پێ بەیت، ئەوا رووتیی (مامزیر) رووتییەكى ئەزەلییە، چونكە لەناو تیروانین دا. تەنها كاتێك تەواو دەبیت، كە بینین و تیروانین كۆتاییان پێ دیت: «سەر ئەوێهە من زۆر دەمێكە پێم وایە مادام ئێمە شتەكان لەرێگای هینانە بەرچا (Imagination) هەوه، نەك لەرێگای بینین (Sight) هەوهست پێ دەكەین، ئەوا هەموومان رووتین...».

نووسەر لێرەدا تەنها مامەلە لەگەڵ فانتازىادا ناکات، بەلكو لە پشت ئەو فانتازىایەوه دیدىكى فەلسەفییان بۆ دەر دەخات، كە ئەمەش لای (كاروان كاكە سوور) شتیكى نوێ نییە، بەلكو تیروانینی فەلسەفەى بەشێكى گەورەى كارەكانى پێكدەهینیت. هەر ئەمەشە رێگرە لەوێ بەرەمى (كاكە سوور) وەكو پێویست بخوێنرێتەوه. وای لێهاتوو هەر كاتێك باس لەو نووسەرە بکریت، كە رەخنەى ئێمە فەرامۆشى كردوون، ناوى ئەم نووسەرەمان بەخێراى بێر بکەوتەوه. زۆر جار بۆ

قوڵکردنەوهى بێرۆكەى كارەكتەرەكان پەنا بۆ پەراویز دەبات، بەبێ ئەوهى پەراویزەكان نەك رەوتى گێرانەوه خاوبکەنەوه، بەلكو خۆیان دەبنە بەشێك لە پێكها تەى گوتارى گێرانەوه. نووسەر لەوێ بێلایەنە زانیارییەكان دەخاتە روو. بە رستەى وەكو (لەوه دەچیت...) یان «وا دیارە...» و شتى دیکە زانیارییەكان تێكەلى گێرانەوه دەکاتەوه.

ئىستا كارەكتەرەكەمان رووتقوت لەناو قەفەز دا، بەلام قەفەز لە یادەوهى و فانتازىای ئەودا شتێهەكە لە شتێهەكانى پۆشین. لێرەدا رووبەر و پێرۆبلیماتیکى دیکە دەبینەوه، بەوهى ئەو هەمیشە پێى وابوو قەفەز و جلۆهەرگ یەك مانایان هەیه: «بەلام من نازانم بۆچى وامدەزانى جلۆهەرگ وەكو قەفەز وایە، هەر بۆیه سەرەتای هەموو شیعەر و چیرۆكىكم بە قەفەز دەست پێدەکرد... دەچومە ناویهوه و لە دەرەوهم دەروانى... دەمبست لەوتێهە بێرۆكەكان پەلکێش بکەم... بەلام لە چەند رستەیهكى شتێهە و ناریك بترازت، نەمدەتوانى هیچ شتیكى دى بنوسم، ئەوه لە كاتێكدا وامدەزانى دیمەنەكان لەناو خەيالدا هیندە زۆرن، بەرادەیهك تیا دەمبێم کامیان لەپێش کامیانەوه بگۆزێمەوه... ئەمجارەیان لە دەرەوهرا بۆ ئەویم دەروانى و دەمبست نەهینییەكانى ناوهوهى دەرێخەم، بەلام تەنها فەزایەكى بەتالم دەبینى... ئەرى من بۆچى مەحكوم بووم بەوهى هەر لەسەر قەفەز بنوسم...؟! بۆچى وامدەزانى هەموو رێگاكان لە قەفەزهوه دەست پێدەكەن...؟! دواجار خۆم بەدەست ئەو باوەرە ساكار و حازرێدەستەوه دا، كە دەلێت قەفەز كۆتاییى گیانە... قوڤلى خەيالەكانە... قالی جەستەیه...».

ره گوريشه‌ی ئه‌و بېرۆکه‌يه، بېرۆکه‌ی قه‌فه‌ز، بۆ مندالتي ده‌گه‌رپته‌وه: «ئه‌وسايش له‌ هه‌ر شتي‌کي دى زياتر حه‌زم ده‌کرد يارى به‌ قه‌فه‌ز بکه‌م... ده‌چووم له‌ سه‌ره‌نوئيلکي ئه‌و گومرکه‌ی پشت مالمان سه‌ندوو قى به‌تالى سىو و پرته‌قالم ده‌هينا... به‌ بۆنيان شيت ده‌بووم... ليک ده‌زايه ده‌مه‌وه... به‌ زمان ئه‌و ته‌خته‌ ته‌نک و لووسانه‌م ده‌لسته‌وه، به‌لام پيم خۆش بوو تير تير بيا مژم... بيا نکر ميتم... قووتيان بده‌م... تفيان بکه‌مه‌وه... له‌ هه‌يوان که‌له‌که‌م ده‌کردن... هه‌لمده‌وه شانده‌وه... ته‌زوو به‌ سه‌رتاپاي گيا مده‌ ده‌هات... بۆچى...؟! تينه‌ده‌گه‌يشتم... وامده‌زاني ميزم کردووه به‌ خۆمدا... ئه‌مه‌يان بۆ...؟! نه‌مه‌زاني... ترسيک دايده‌گرتم... له‌ ناخه‌وه هه‌ليده‌ته‌کاندم... زۆرى نه‌ده‌خاياند و بۆ له‌زه‌تيکي سه‌ير ده‌گۆرا... له‌ هه‌ر کاتيکي دى زياتر بېرم له‌ پيه‌نديى نيوان جه‌سته‌م و خاکی ژير پيمدا ده‌کرده‌وه... به‌و ساکارييه‌ى خۆمه‌وه ليکم ده‌دايه‌وه... خه‌يالى سه‌ير سه‌يرم بۆ ده‌هات... هه‌ولم ده‌دا له‌ شويني کۆيان بکه‌مه‌وه و مانايه‌كيان لى پتکه‌يتم... په‌رت ده‌بوون... وه‌کو هه‌ورى شه‌فاف نه‌ده‌مان... ده‌ستم له‌ ناوگه‌لم ده‌کو تا... وشک وشک بوو...».

ئه‌و کردارانه‌ى (مژبن) و (کرماندن) و دوا جار تيکه‌لبوونيان له‌ گه‌ل حاله‌تى ميزکردن، که ميکانيزميکي به‌رگريه، ته‌عبيريکي مندالانه‌يه له‌ بيه‌شيبى کاره‌کته‌ره‌که له‌ سۆزى باوک. ليته‌وه جاريکي ديکه ده‌گه‌رپينه‌وه لای ئه‌و چيژ و ئازاره‌ى پتکه‌وه له‌ دروستکردنى قه‌فه‌زدا ده‌بييني: «نازانم له‌ کوپوه ئه‌و باوه‌ره‌ خزابوه ميشکمه‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌توانم قه‌فه‌زيکي زۆر ناياب و ئه‌نتيک دروست بکه‌م، ئه‌وا رۆحم ده‌بيته‌ مار و

شه‌و له‌ خه‌ودا به‌ دایکمه‌وه ده‌دات... به‌زه‌يه‌کي شاراهه، که هه‌رگيز نه‌مه‌ده‌توانى بۆ که‌سى بدرکيتم، ده‌يتلاندمه‌وه...». «به‌لام من ئيستا دوو جار رووتم... جاريک به‌وه‌ى پاسه‌وانى جه‌سته‌يه‌کم، که دنيايه‌ک گومانم لى هه‌يه و جاريک به‌وه‌ى له‌ناو قه‌فه‌زدام».

گه‌راني (مامزير) له‌ باوک، گه‌رانيکي دووفاقييه، له‌ لايه‌ک بارگاييه به‌ تۆله و له‌ لايه‌کي ديکه به‌ به‌زه‌يي. ئه‌و له‌ مندالييه‌وه له‌رپيگاي فانتازياوه به‌دواى باوکيدا ده‌گه‌رپت، به‌لام دۆزينه‌وه‌ى باوک لای ئه‌و گه‌وره‌ترين شوکي سايکۆلۆژي پتوه به‌نده. ترسى ئه‌و له‌ دۆزينه‌وه‌ى باوکدا له‌وه‌دا خۆى ده‌بينتته‌وه، که جيگاي ئه‌و ده‌گرپته‌وه و ده‌ست به‌سه‌ر دايدکيدا ده‌گرپت. رپک وه‌کو ئه‌وه‌ى لای (ئۆديپ) دا ده‌بييني، به‌لام ئه‌مه به‌روونی لای (مامزير) ده‌رناکه‌ويت، چونکه وه‌کو گوتمان نووسه‌ر نايه‌ويت هيچ شتيک به‌ ئاساني به‌ده‌سته‌وه بدات. من وای بۆ ده‌چم هه‌ر ئه‌و ترسه‌ش بيت پالى پتوه ناييت له‌ خه‌يالى خۆيدا که‌سيکي ديکه له‌سه‌ر شيوه‌ى داىکي بخولقيتيت و پتي واپت ئه‌مه پووربه‌تى و له‌ گه‌لياندا ده‌ژى، چونکه داىکي به‌هه‌موو شيوه‌يه‌ک نکوولى له‌وه‌دا ده‌کات، که خوشکيکي ئاواى هه‌بيت، ته‌نانه‌ت نايه‌ويت له‌وباره‌يه‌وه هيچ قسه‌يه‌کي له‌گه‌لدا بکات. (قادقيللا)، ئه‌و ژنه‌ى ته‌نها (مامزير) پتي وايه بوونی هه‌يه و پووربه‌تى، يه‌کتيکه له‌و کاره‌کته‌رانه‌ى ئه‌گه‌رچى رۆليکي گرينگ له‌ رووداوه‌کاندا ده‌بينت، به‌لام يه‌کتيکيشه له‌ پرۆليمتايکه‌کان، که نازانين راسته‌قينه‌يه، يان ته‌نها له‌ خه‌يالى ئه‌ودا هه‌يه. ئه‌و پرۆليمتايکه به‌ سه‌رحه‌مى کاره‌کته‌ره‌کانى ديکه‌شه‌وه دياره له‌وانه برا هاوشيوه‌که‌ى، که له‌ناو کۆشکدا ده‌ژى و دوايي

به ته‌واوی له‌ناو تیکسته‌که‌دا ون ده‌بیت. وه‌ک ده‌بین له‌گه‌ل رووداوه‌گه‌وره‌کاندا کاره‌کته‌ره گرینگه‌کانیش به‌ته‌واوی ون ده‌بن. "سیقه‌ری مارژهن" یش، که یه‌کیکه له‌و کاره‌کته‌ره گرینگانه له‌دوای کۆره‌وه‌که له‌هیچ شویتیک دیار نامینیت. (سیقه‌ری مارژهن) خۆی پیشتر گوتویه‌تی، که: «مرۆقه مه‌زنه‌کان له‌رووداوه‌چاوه‌رواننه‌کراوه‌کاندا له‌ناو ده‌چن... ئەو رووداوانه‌ی نه‌فالگره‌وه و نه‌غه‌بیزانه‌کانیش پیتبینیان کردون... هه‌ر بۆیه‌که‌سه‌نزیکه‌کانیشیان ده‌چنه‌وه»... (مامزیر) له‌ته‌نیشته‌وه‌ترسه‌وه، ترسی دۆزینه‌وه‌ی باوک، هه‌ستیکه‌ی به‌زه‌بیانه‌شی هه‌یه و وا ده‌زانیت ونبوون نازاریکی گه‌وره‌یه‌چ بۆ که‌سی ونبوو خۆی وچ بۆ ئەوه‌یش به‌دوایدا ده‌گه‌ریت: «تۆ له‌خه‌یالتدا وینه‌یه‌کی هه‌نده نارۆشه‌نی باوکت کیشابوو، که له‌سیمای هیچ پیاویکدا ئەو بیچمه‌ته‌نه‌دیه‌بینه‌وه... ئەو هه‌میشه‌وه‌کو تارمایی ده‌رده‌که‌وت... ده‌رده‌که‌وت و خیرا دیار نه‌ده‌ما، به‌تایبه‌تی له‌شوینه‌پیسسه‌کاندا... ئەمه‌ش ته‌واو نازاری ده‌دایت... ده‌نگیت له‌ناو زیرابه‌کاندا ده‌بیست... ده‌تویست خۆت هه‌لده‌بته‌ناویه‌وه و به‌فریای بکه‌ویت... به‌هاران لیت ده‌بووه‌بۆقی ناو گۆماوه‌کان و ده‌قییراند... شه‌وانی گه‌رمی هاوین بۆ سیسه‌ره‌ی "کاتی دید" ده‌گۆرا و تا به‌یانی له‌ژیر ئەو گیایه‌پیسانه‌ی قه‌راغی جۆگه‌له‌ی چلپاوه‌کاندا ده‌نگیکه‌سه‌یری وه‌کو ده‌نگی زیکزیکه‌ی لێ هه‌لده‌ستا... ده‌ینالاند و ده‌کرووزابه‌وه». به‌مشیه‌یه‌له‌قۆناغی مندالی هه‌میشه‌وای هه‌ستده‌کرد باوکی له‌ناو زیراب و شیوه‌کان دایه. هه‌ر ئەمه‌ش وای لێ ده‌کات له‌گه‌ل منداله‌عه‌ره‌به‌کان لیتی ببیته‌شهر،

چونکه ئەوان میز ده‌که‌نه‌ناو شیوه‌که و ئەویش وا هه‌ست ده‌کات ئەو میزه‌به‌ر باوکی ده‌که‌ویت. هه‌روه‌ها رقی له‌پیاوه‌عه‌ره‌به‌کانیشه، که خوخلوکه‌ده‌فرۆشن و له‌قه‌راغی شیوه‌که‌پیسایی ده‌که‌ن و قنگیان به‌به‌رده‌کان ده‌سپن. دواییش به‌رده‌کان فری ده‌ده‌نه‌ناو شیوه‌که. لێره‌دا مه‌سه‌له‌ی میز و به‌ردی منداله‌کان و پیسایی پیاوه‌به‌له‌که‌کان ئاستیکه‌سومبۆلیشیان هه‌یه. واته‌شه‌ری پاک و پیسی، که چ سه‌رچاوه‌که‌ی و چ نامیره‌که‌یشی به‌رده. دیاره له‌ناو ئەو ئیتمۆسفیره‌میژوویی — میتۆلۆژییه‌دا. به‌رد بۆته‌هۆی شه‌ریکی گه‌وره له‌نیوان عه‌ره‌ب و جوو. مه‌سه‌له‌ی هه‌یکه‌لیش، که وه‌کو له‌په‌راویزی ژماره‌دوودا پرونی ده‌کاته‌وه به‌شیکه‌گه‌وره‌ی ئەو ناکوکیبانه‌پیکده‌هینیت و پیروژترین شوینی خواپه‌رستییه‌له‌لای جووه‌خواپه‌رسته‌کان، سلیمان "شه‌لمون" له‌فه‌له‌ستین بنیاتی ناوه و بابلییه‌کان به‌سه‌رکرده‌یه‌تی "نه‌بوو خوز نه‌سر" له‌"نۆی ئاب"ی سالی "۵۸۶ پ ز" رووخاندویه‌نه. سالی "۲۵۱ پ ز" دایامه‌زراندۆته‌وه. "هیرۆد پاشا ۷۳ پ ز — ۴ ز" په‌ره‌ی پیداه‌وه و شوورایه‌کی له‌ده‌وری دروست کردوه، به‌لام پۆمه‌کان جاریکی دی به‌سه‌ره‌وکیه‌تی "تیتۆس" له‌"نۆی ئاب"ی سالی "۷۰ ز" رووخاندیانه‌ته‌وه. ئەمه‌جاریکی تر شاره‌زایی نووسه‌ر ده‌رده‌خات له‌خویندنه‌وه‌ی نه‌ینیه‌کانی میژوو و میتۆلۆژیا و ئاکتیفکردن و ته‌وزیفکردنی له‌روانگه‌ی مندالانه‌وه، که شته‌که زۆر خو‌رسکانه‌ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام له‌پشتیه‌وه‌کو مه‌لیک بیروکه‌به‌ده‌سته‌وه‌ده‌دات. هه‌ر ئەو تیروانینه‌وا ده‌کات (مامزیر) به‌شیوه‌یه‌کی زۆر جیاواز له‌منداله‌عه‌ره‌به‌کان له‌هه‌موو شتیک پخوانیت. کاتیک زینده‌وه‌ریکی سه‌وز له‌وی

دەبىنەت، كە لای عەرەبەكان بە ماينى پىغەمبەر ناسراوه و پىرۆزە، بەلام لە چاوى ئەودا كتومت لەدايكي دەچیت، بۆیه دەبخاتە سەر بەردىك و بەلەقە دەپلېشېنیتەوه. «مندالە عەرەبەكان شىت و ھار بوون... وتیان: "ئەمە ماينى پىغەمبەر... زىندەوهرىكى پىرۆزە... ھەمیشە رووى لە ئاسمانە... نوێژ دەكات... دووعا دەخوینیت"». كوشتنى ئەو زىندەوهرە، كە دواتر لەسەر زمانى كرىكارى كارەباكەوه دەزانیت ناوہ زانستىيەكەى مانتيس Mantis، لەبرى كوشتنى داىكەتى، چونكە ئەويكى مندال و دەزانیت داىكى بۆتە ھۆى نەمانى باوكى: «نەتدەزانى لە كوێتە ھەو باوهرە خزاوتە مېشكتەوه، كە باوكت فرىشتەيەك بوو لە دنيای پاكى و دلئى بە "دیدیلاز"ىكى گلاوى ئەم دنيا پيسوپۆخلەدا چووہ... ھاتۆتە لای و سكى پر کردووہ... ھەر خيبرا خواوہند سزای داوہ و خستووہتە ناو زىبراہەكانەوه... تۆى لە دواى خویدا ھیناوتە بوون و ھەموو ھىوايەكى بەوہیە لەم مەرگەساتە رزگارى بکەیت... تۆ نيوەت بۆگەنە و نيوەت پاك... نيوەتت لە دنيای باوكتەوه وەرگرتووہ و نيوەكەى ترت لە دنيای داىكت، بەلام نازانى بە چ رىگايەك ئەو دوو لايەت لە يەكتەر جيا بکەيتەوه... پاكى لە كوێتەوه دەست پىدەكات و پيسى لە كوێتەوه كوئايى دیت...؟! دواجار سەرتاپاي گيانت بە پيس دەزانى، بەوہى كە تۆ بەرھەمى ساتىكى بەنەفرەتکراوى... ئەو ساتەى باوكت لەسەر شىوازی "ئادەم"ى باوہگەورەى فریوى خوارد و پاكى بە پيسى گۆرپەوه».

لېرەدا جارێكى دیکە دەگەرپېنەوه لای ئەو گریمانەيەى، كە وتمان رەنگە (قادقېلا)ى پوورى وینەيەكى دیکەى داىكى بېت و تەنھا لە خەيالئى

ئەودا بوونى ھەبیت، چونكە لەكاتى پلېشاندنەوہى زىندەوهرەكەدا لەسەر زمانى چىرۆكبېژەوه ئەمەمان گوى لى دەبیت: «نەترانى بۆچى ھىندە لە داىكت دەچوو... ئەى بۆ نەتوت لە "قادقېلا"ى پوورت دەچیت...؟! خو ئەوان كتومت وەكو يەك وان...!!». ئەمەش دەمانگەيەنیتە ئەوہى بلېين (قادقېلا) وینە پاكەكەى داىكەتى، ئەو بەشەيانە، كە دەستى لە كوشتنى باوكيدا نىيە. ھەر لېرەدا نووسەر رەگوريشەى توندوتىژى بۆ يەكەمىن داھىنانى مرۆف دەگەرپېنیتەوه، كە ئاگرە. (قادقېلا) گومان لە پاكى مرۆفە سەرەتاييەكانىش دەكات، كاتىك دەلېت ئەو مرۆفە ھەرگە ئاگرى دۆزبەوه، خيبرا چوو ورجەكانى لە ئەشكەوتەكان پى دەركرد و خوئى شوپىنى ئەوانى گرتەوه. ئەم بىرۆكەيە بەراسىتى ترسناكە و لايەكەى دیکەى شارستانىيەتمان بۆ دەردەخات، كە تا چ ئەندازەيەك دلرەقە، لە كاتىكدا ئىمە ھەمیشە رووہ بىگوناھەكەى دەبىنەن. لېرەدا دوبارە دلېين، كە مامەلە کردنى نووسەر لەگەل چەمكەكانى مېژوو و مېتۆلۆژيا مامەلەيەكى رووكەشانە نىيە، بەلكو تىروانپىنئىكى فەلسەفیانەى لە پشستەويە. ھەر بۆيە توانىسويەتى ئەو دوو چەمكە لای كارەكتەرەكان بگۆرپتە سەر ئاستى ساىكۆلۆژيا و بيانكەتە بەشپىك لە پىكھاتەى كەسپىيان. بە مانايەكى دیکە سەرتاپاي تىكستەكە لەناو ئىتەمۆسفىرپىكى مېتۆلۆژييدا دەردەكەوېت. تىكەلکردنى زەمەنەكان ھەر لە ئەشكەوتەكانەوه ھەتا سەردەمى دروستکردنى ھەيكەلەوه و لەویشەوه ھەتا رووخاندنەكانى و تا دەگاتە سەردەمى ئەمرو. تەنانەت سەدان گياندارى سەير سەيرمان بەرچاو دەكەوېت، كە ملىۆنەھا سال

له مه و بهر ژباون و له ناو چوون. گـوړان و گه شه كړدنی نه سپه كان به درې ژايي ميژوو مه سه له يه كي گرنگه له ناو تيکسته که دا به راده يه ک هندیك له و نه سپانه ی کوشک هینده سه یرن له گه ل مرغه کان جیا ناکرینه وه. هه روه ها لابردي سنووری نیوان ولاته کان، به راده يه ک ده توانین بلتین شوین لیردها جوگرافیا یه کی دیاریکراو نیییه، به لکو هه موو روه لاته به کوردستانیشه وه. کاره کته ره کانیش له نه ته وه و تتيکی جیاواز جیاوازن و زیاتر له زمانیکیش قسه ی پی ده کریت. هه ر له و کاته ی منداله عه ره به کان په لاماری ددهن، (مه روان نابلسی) له ژیر دهستی منداله کان دهریده هینیت. (مه روان نابلسی) یه کیکه له کاره کته ره گرنگه کانی ناو رومانه که. له وه زیفه که ی (له ده زگایه کی روه شنبیری کاری کردوه) دهرکراوه و دووریان خستوته وه، ماوه یه ک له نریک ژوردو وگای سه ره کی دوو کانیکی بچکوله و به ناوبانگی شه ریه تی هه بووه، به لام دوا ی نه وه ی گومانیان لی کردوه، گوا یه دهرمانیک ده کاته شه ریه ته کانه وه و ده بیته هو ی نه زوکی، نه وا پتیا ن داخستوه و سزایه کی گه وره شیان داوه، چونکه زوره ی سه ربازه کان شه ریه تیا ن خواردوته وه. «دهیوت بچموکترین به لگه یان بدوزیا یه ته وه، نه وا به و سیفه ته ی گه وره ترین ناپاکیی له ناسایشی ولات کردوه، له ناو سه نته ری شار هه لیا نده واسی.....». ژنه که ی جووه و دوا ی نووسینی کتیبیک، تیرور کراوه. ژماره یه کی ئیجگار زور ژن له و ده قه ره تیرور کراون. له وانه (نه ستیر) ی دایکی (گولدا) ی هاویولی. نووسه ر له ریگای ناوی (نه ستیر) هوه به ره و نه و چیرۆکه مان ده بات، که له ته وراتدا باسی لیوه

کراوه. (نه ستیر) توانیویه تی به زیره کیی خو ی هه زاران جوو له کوکوژیی فارسه کان بپاریزیت. نه مه ش ریگایه کی دیکه به بو تیکه لکړدنی زه مه ن و شوتنه جیاوازه کان. (مه روان نابلسی)، که نمونه ی روه شنبیری نورگانیه، رولیکي گه وره له دروستکردنی فیکری (مامزیر) دا ده بینیت. هاوړتیه تیه که یان ده گاته نه وه ی (مامزیر) سه ردانی ماله که یان بکات و له و ی چاوی به (فریدا) ی کچی ده که ویت، که دوا ی نه وه ی دایکی تیرور کراوه، زمانی شکاوه و هیچ قسه یه ک ناکات. (مامزیر) نه گه رچی پیتستر وه کو هه رزه کارتیک شه ی دای (گولدا) بوویو، به لام له گه ل بینینی (فریدا) ورده ورده (گولدا) ی بیر ده چیته وه و دلئ به (فریدا) دا ده چیت، به لام لی ره شدا پرؤبلیما تیکه که نه وه یه، که (فریدا) هیچ قسه یه ک ناکات. هاوکات له گه ل شکانی زمانیدا به هری نیگارکیشانی تیا دهرده که ویت. لی ره دا راده ی تیکشکانی (مامزیر) مان بو دهرده که ویت و ده زانین له ژیر نه و فشارانه ی کو مه لگادا چون باوه ری به خو ی نه ماوه. هه روه ها نه وه له زمان به دی ده که ین، که هه لگری چند توندوتیژییه. (مامزیر)، که به وه ناسراوه ناویریت سه یری چاوی هیچ که سیک بکات، که چی زور به ديقه ته وه له چاوه کانی (فریدا) دهروانیت: «هاوکات زانیت نه وه ی نه و جورته ته ی پی به خشیبووی، بیتزمانیه که ی بوو...».

دیالوگی نیوان که سه کان زوره ی کات له باره ی کو مه لیک کی شه ی فیکرییه وه یه، به لام به شتیه یه کی خوړسکانه و له قالبیکي غه رائییبی، هه ندیک جار کو میدیشدا. چ مه روان نابلسی و چ (سیقه ری مارژن) له وه دا بالاده ستن، که ده توانن به شتیه یه کی کو میدییا نه په رده له سه ر رووی

شیوازه کانی دهسه لات هه لده نه وه. لیسه دا ههردووکیان شتی زۆر گرنگمان پێ ده لێن و قسه کانیان هه لگري کۆمه لێک ده لاله تی فکری و زمانه وانی و ئیستاتیکیین.

(سیقه ری مارژهن)، که نوینه ری کورده له ناو رۆمانه که دا، هه ر له سه ره تا وه وه کو کاره کته ریکی سه یر ده رده که ویت. ئه ویش به شیوه یه که له شیوه کان وه کو مامزیر سه یر ده کريت. «دایکیکی هه یه، به لام شه وان درهنگ درهنگ دیتسه وه... یاخود هه ر نایه ته وه... له ته له قیزیۆن به رنامه ی هونه ری ئاماده کردنی خواره مه نی پیشکه ش ده کات»... ئه گه رچی خۆی ده لێ: «مرۆف ئه و ئیشه ناکات، که پیتی ناسراوه... لیره پتیه ندیه کی ئالۆزی سه یر له نیتوان مرۆف و شویتدا هه یه... نازانم ئه وه شویتنه کانن به ها و سیمای خۆیان له مرۆفدا ده سپنه وه، یان مرۆقه به رده وام رۆحی شویتنه کان له خۆی داده مالیت...؟! دایکم به رواله ت پیشکه شکه ری ئه و به رنامه یه یه، ئه گینا له راستیدا کاری سه ره کیی ئه و له وئ پاک کردنه وه ی ئاوده سه ته کانه». له پێگای ئه م گوتانه وه، (سیقه ری مارژهن)، نه ک هه ر کوردبوونی خۆیمان بۆ ده گپرتته وه، که کورد خۆی له ناو میژوودا وه کو مامزیریک سه رنجی لێ دراوه، به لکو نه یینی ئه و میژووه شمان بۆ ئاشکرا ده کات، که کورد ده کاته مامزیر: «له دارستان ده نگیک، که وای ده رده خست هی باوکمه، چاکتر وایه بلیم هی کۆنه میردی دایکمه و به زمانی سه روو پیتی ده وتم: تۆ نه خولقاویت... نه خیر، نه خیر، تۆ نه خولقاویت... هه ر له ئه زه ل بوونت نییه... به لام ئه گه ر واده زانی گیانت له به ره، ئه واه که سیکی زۆلی... دایکت ناپاکیی لێ کردم... ته واه شوولی لێ هه لکیشا... گوتی به شه رف و

ناموس نه ده دا... په دووی بیگانه ده که وت... تا رقی من هه لبه ستییت و له ناو کۆمه لدا ئاپرووم به ری، شه وان تا به یانی له نیتوان دوان و سییاندا ده نووست... له سه ره که ته لۆگ رایده بوارد... ویستم له ناو لینگیه وه له تی بکه م، به لام له ده ستم ده رباز بوو... له رقی منیش ئه و ناوه شوومه ی لێ ناوی».

رۆژیک پیاویکی هیندی له یه کییک له گۆره پانه کاندای بلویر ده ژهنیت و ماره کانی ناو سه به ته که ی به رده می ده هییتته سه ما، بۆئه وه ی بریک پاره ی له ته ماشاکه ران ده سه تکه ویت... (سیقه ر) سه به ته یه کی پر له بلویر ده هییت و له به رانه ری داده نیشیت. ماریکی ئه ستوور له ناو گوشتیکدا ده رده هییت. سه ره که ی ده خاته ده میه وه و ئاوازیکی سه یری پێ ده ژهنیت. بلویره کان ده هییتته سه ما. له مه وه (مامزیر) پیتی سه رسام ده بیت و ده یه ویت به هه ر شیوه یه که بیت، بیناسیت. دوا ی دوو سال له چۆله وانیه که پیتی ده گات. «هه رکه ناوه که ییت بیست، راجله کیت... له به ره ئه ونا، که له ناوی هیچ که سیکی ئه و ده ور به ره نه ده جوو، به لکو هه سه ستت ده کرد ئه و ناوه ت له شویتیکی تر بیستوه... شویتیک، که دیار نییه له کویتیه و که ی بینوته... پسته کانی سه یرن... نه غمه یه کی سه رنجراکیشیان پیکه ییناوه: "سیقه ر...!! سیقه ر...!!" له ناوی جنۆکان ده چیت... په نگه له خه ودا گویت لێ بووبیت... یان له چیره که کانی "قاده ییالا" ی پوورت... یاخود له ورینه کانی... دوور نییه له زمانی یه کییک له و ژن و پیاوانه ت بیستییت، که به مه به ستی جلدرووین دینه مالتان... دیار نییه... خۆشی وه کو ناوه که ی سه یره... که م له ئاوه دانی ده بینریت و

هه‌میشه دووره‌په‌ریزه... ئه‌وه‌نده‌ی له‌و‌تیشه، خه‌ریکی هه‌لسوکه‌وتی شیتانه‌یه... ئه‌گه‌رچی مالبان له‌و‌گه‌ره‌که‌یه، به‌لام ناکرێ بلبی سه‌ر به هه‌یج یه‌کیک له‌و‌کو‌لانه‌یه... ئه‌و‌کو‌لانه‌ی ناوی جو‌راو‌جو‌ریان لی ناو»...

که‌واته "سیقه‌ری مارژهن" هه‌موو سیفه‌ت و نیشانه‌کانی (کو‌رد)ی له‌خو‌بدا هه‌لگرتووه. ئه‌گه‌ر هه‌موو هه‌وله‌کانی (مامزیر) بو‌ئوه‌و بن (خود)ی خو‌ی بدۆزیتسه‌وه، ئه‌وا هه‌وله‌کانی (سیقه‌ری مارژهن) بو‌ئوه‌و (خود)ی خو‌ی گوم بکات. ئه‌و‌ زیاتر له‌کاره‌کته‌ریکی وجودی ده‌چیت و له‌هه‌موو شتیکی یاخیه‌یه، به‌بی ئه‌وه‌ی نه‌ سه‌رچاوه‌ی یاخیه‌یوه‌که‌ی ده‌ستنیشان بکات و نه‌ هو‌کاری یاخیه‌یوه‌که‌یمان بو‌ده‌رخات. زۆریه‌ی ژبانی خو‌ی له‌و‌ده‌شتانه‌و له‌و‌که‌مپی ئاواره‌کاندا به‌سه‌ر ده‌بات... شاره‌زایی زۆری له‌باره‌ی ژبانی ئاواره‌کانه‌وه‌هه‌یه: «سیقه‌ری مارژهن» ده‌یوت پیاوان له‌شو‌تیکی تر ده‌ژین، مه‌گه‌ر شه‌وان به‌دزییه‌وه‌بگه‌رینه‌وه‌و هه‌ر به‌و‌جامانانه‌ی ده‌مو‌چاویان پی ده‌مامک داو، بو‌چه‌ند سه‌عاتیک له‌پال ژنه‌کانیاندا بنوون... دوایی گورج گورج به‌ده‌م خو‌یندنی رستیک دوو‌عی تاییه‌ته‌وه‌گیانی رووتیان له‌و‌جو‌گه‌له‌یه‌ی سه‌ر ریکا هه‌لده‌کیشن به‌په‌له‌پرووزی بو‌"شوین!!"ی خو‌بان ده‌گه‌رینه‌وه... ده‌یوت بو‌هه‌یج نی‌ریک نه‌هاتووه‌چوارده‌سال له‌ناو ره‌شماله‌کاندا ته‌واو بکات... ده‌بیته‌ پروات و ئه‌وی به‌جیه‌یه‌لیت، ئه‌گینا تیه‌یک له‌ژنه‌به‌هه‌یه‌کان ده‌یگرن و تیکرا چرنووک له‌گونی گیر ده‌که‌ن، تا له‌بی‌خه‌وه‌ ده‌ریده‌هین و ده‌یخه‌سین... جلیکی کچانه‌ی له‌به‌رده‌که‌ن و ئابرووی ده‌بن... ناویکی تری ناسکی لی ده‌نین و وه‌کو‌میینه‌ ده‌یدوین...

چاکترین ئافره‌تیش له‌ناو ئه‌و‌که‌مپانه‌دا ئه‌وه‌یه، که‌ ده‌توانیت ژماره‌یه‌کی زۆر مندالی بیته‌.

(مامزیر) له‌پال (مه‌روان نابلسی)یدا، (سیقه‌ری مارژهن) به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی خو‌ی ده‌زانیت له‌مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل شته‌کاندا. واته (سیقه‌ری مارژهن) له‌خه‌یالی (مامزیر)دا بوونیکی به‌رچاوی هه‌یه. بو‌ئونه کاتیکی بیر له‌عه‌شق یان کوچ ده‌کاته‌وه، ئه‌وا بو‌لای فه‌لسه‌فه‌ی (سیقه‌ری مارژهن) ده‌گه‌ریتسه‌وه. (سیقه‌ری مارژهن) له‌کو‌ره‌وه‌که‌دا وه‌کو‌هه‌موو کاره‌کته‌ره‌ گرنه‌کان بو‌هه‌تاهه‌تایه‌ گوم ده‌بیته.

یه‌کیک له‌تایه‌مه‌ندییه‌کانی (کاروان کاکه‌سوور) ئه‌وه‌یه، که‌ یارییه‌کی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ر به‌خه‌یالی کاره‌کته‌ره‌کانی ده‌کات، بو‌یه ئه‌گه‌ر زۆر به‌ئاگا نه‌بین و حیسابیه‌کی ورد بو‌شته لاوه‌کییه‌کان نه‌که‌ین، ئه‌وا باز به‌سه‌ر زۆر شتدا هه‌لده‌ده‌ین. له‌ (مامزیر)یشدا وه‌کو‌زۆریه‌ی تیکسته‌کانی دیکه‌ی ئه‌م نووسه‌ره‌ وینه‌ به‌ته‌واوی ده‌رناخريت، به‌لکو‌هه‌میشه خو‌مان له‌به‌رده‌م کو‌مه‌لیک وینه‌ی پارچه‌پارچه‌و ناته‌واودا ده‌بینینه‌وه. لیته‌دا ئه‌رکی خو‌یندنه‌وه‌کو‌کردنه‌وه‌ی پارچه‌کان و ته‌واو‌کردنی وینه‌کانه، ئه‌گینا ئه‌و پرۆسیسه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌مه‌سه‌ر نابیت. بو‌ئونه دیالوگی نیوان (مامزیر) و (قادقیلا) له‌کاتی کو‌ره‌وه‌که‌دا به‌شیه‌یه‌کی پچر پچر به‌ئیمه‌ ده‌گه‌ن و به‌شیکی زۆری گوته‌کان ناگه‌نه‌گو‌تچکه‌مان، بو‌یه ده‌بیته‌ خو‌مان ته‌واویان بکه‌ین. له‌نیوان دیالوگه‌کاندا مه‌نه‌له‌ژنه‌کان خو‌بان ده‌خزیننه‌ناوه‌وه‌و بو‌را‌بردوو‌مان ده‌گی‌رنه‌وه. له‌ساتی کو‌ره‌وه‌که‌دا ده‌مانخاته‌به‌رده‌م پیوه‌ندی نیوان خه‌لک به‌شاره‌وه، به‌مانایه‌کی وردتر وه‌سفیه‌کی قوولی ئۆزبان (Urban)مان بو‌ده‌کات. ئه‌وه‌تا

دهلیت: «شار بۆ ئیمه ئه و قاوغه یه، که تنهها له کاتی راکردن و کۆچکردندا دهیبین... ئیمه له ناو ئه و قاوغه دا پووشیکمان نییه». ئه و دیمه نه له یاده وهری ئیمه دا هه لگه ری کۆمه لیک مانای تراژیدییه. ئه و دوودلی و نیگه رانییه ئه نجامی نه بوونی گه رانتیی مانه وه ی تاکه له شویتندا. به مانایه کی دیکه دوو جوړ ته کنه لۆژیا شانبه شانی یه کتر روو له شار ده کهن، یه که میان ئه و ته کنه لۆژیایه ی پیوه ندیی به ژبانی رۆژانه وه هه یه، که لایه نی ئاسووده یی و هه وانه وه له خۆی ده گرت، دووه میان ته کنه لۆژیای جهنگ، که له چاوتروو کانی کدا هه موو ئه مانه به لاره ده نیت و ده مانباته وه سه رده می پیش شارستانییه ت. له کتییی ژنه که ی (مه روان نابلسی) دا ئه مه له شیوه ی چیرۆکیکی غه رائییبیدا باس کراوه، که چۆن مروفی شارستانی به یی ئه وه ی بیی بمینیت ده بیته کیوی و به پیچه وانه شه وه چۆن کیوییه کان دینه ناو شار و بیریان ده چیته وه ئه وان کیوی بوون. ئه مه یه کیکه له بنه ما گرنه گه کانی رۆمانه که، که دیدیکی فه لسه فی له پشتیه وه ئاکتیش کراوه و نابیت به خیرایی بازی به سه ردا هه لده ین. ئه مه وه کو دیدیکی سۆسیۆلۆجیانه جوړیکه له لیکۆلینه وه ی گۆرانکارییه کۆمه لایه تییه کان (Study of Social change)، به لām له سه ر ئاستی ئیستاتیکدا، به وه ی تیکه لی گوتاری گه رانه وه ی ده کات و به شیوه یه کی غه رائییبی ده ریده خات.

به درێژایی رۆمانه که ئیمه دوو جوړ وشه ی باوکمان ده که ویته به رچاو یه کیکیان له نیوان دوو که وانه دایه و دوو نیشانه ی سه رسورمانی له گه لدا یه (باوک!!)، به لām وشه ی دووه میان به ساده یی و دوور له که وانه و نیشانه ی سه رسورمان

نووسراوه. ئه وه ی یه که میان ئه و باوکه یه، که له رۆژی کۆره که وه ده رده که ویت، که به توپ و ده با به هیرش ده کاته سه ر پایته خت و ده یگرت، به لām ئه وه ی دووه میان ئه و باوکه یه، که تنهها له خه یالی (مامزیر) دا بوونی هه یه، جاریک وایدەزانی له ناو زیرابه کانه و جاریک وایدەزانی له گه ل کۆمه لیک که سی دیکه له شوینتیکی خورافی ده ژیا. جاریکیان له سه رده می مندالیی له گه ل دایکی له ناو ئاوینه نغرو دهن و ده گه نه لای. لیره دا نووسه ر له رتیگای وه سفییکی شاعیریانه، به لām بارگای به فکر و مه عرفه وه باس له گه یشتنی (مامزیر) ی مندال و دایکی ده کات، که چۆن به ناو ئاوینه که دا ده گه نه ناو ئه و شاخه و به خه لکانیکمان ده ناسینیت، که له سه رده مه زووه کانه وه له وی ده ژین و هه موو شته کانیان له گه ل خه لکی ئاساییدا جیا وازه: «ئه وه تا پیاویک به کلاویکی قوچ و جلیکی زۆر سه یه وه ده ستی له ملی دایکم ئالاندووه و به ده م رۆیشتنه وه ده یدوینیت... هه ر ئه وسا زانیم له دۆله که دا په نجه کانی خستۆته قزی خاویه وه و تیر تیر راییووسیوه... وایزانم ئه مه تازاری دام، که له به رچاوی خۆم رووی نه دا... ئه گه ر بشمینایه، له داخا گرم ده گرت... له ولاتر، له سه ر رتیگایه ک، که پووشی وشک دایپۆشیبوو، دوو ژنه که دایکمیان له پیاوه که جیا کرده وه و بردیانه ناو کووخیکه وه...». له وی (مامزیر) بۆ یه که مجار باوکی خۆی ده بینیت. تیروانینی (مامزیر) بۆ باوکی وه کو پیشتریش گوتمان هه میشه تیروانینیکی دوو فاقییه، به دوایدا ده گه ریت و دۆزینه وه ی گه وره ترین تازاره، نکولیی له بوونی ده کات و به زه یی ده یسووتینیت: «ئه و سه رنجه په نهانانه ی میردی دایکم سه رتا پای شته کانی لی

گۆریم... هەر ئەوسا زانیم من رووتم و ئەوەتا هەموو گیانم بەدەرەو دیە... راجلە کیم... شەرم دایگرت... دەستم بە پیش و پاشی خۆمەوه گرت... مێردی دایکم بەبێ ئەوەی شتیک لەو سیما لوغزاوییهی بگۆریت، بەجێهێشتین و لەولاتر چوو ناو کووخیکەوه... هاتەوه و دەستی جلی وەکو هی ئەوەی خۆی پێبوو... بە لاماندا تێپەری و شتیک بە دایکم وت... دواى تاوی گەرایەوه و هەمان جلی بەبچوو کراوی دایە دەستی... ئەگەرچی رقم لێیان بوو و حەزم نەدەکرد لە بەرمیان بکات، بەلام ئەو رووتییە ئازاری دەدام... نازانم بۆچی هەر ئەوسا دەمبوست مێردی دایکم بە "باوکە!!" بانگ بکەم، بەبێ ئەوەی شتیک لەو هەستەم گۆرابیت، ناخۆ خۆشم دەویت، یان رقم لێیەتی... ئەوەی نەبێشت لەو تیبگەم، ئەو شەرمە بوو، کە بە رووتی هەسستم پیتی دەکرد و دەیتلاندمەوه...».

من لە لای خۆمەوه رۆمانە کە دەکەم بە دوو بەشی سەرەکییەوه، بەشی یەکەمیان پیش کۆرەو کەیه و بەشی دووەمیان دەگەریتە دواى کۆرەو کە، بەلام (مامزێر) نەیزانیوه ئەوەی بەسەر پایتەختی داداوه و گرتیویەتی، باوکی خۆیەتی. هەر بۆیە کاتیک دواى کۆرەو کە دەگەریتەوه ناو پایتەخت، ئەوا لە کتیبفرۆشیکى گەرۆکەوه دەبیسستیت، کە لە رۆژانی ئازاوه و پاشاگەردانییە کەدا، خەلکانیکى سەیر بەسەر ماله کەیان داداوه. (مامزێر) کاتیک دەگەریتەوه مال، دەبینیت خانووە کەیان تەخت کراوه. لە زمانی پیاویکی سەرماشوونجی لاوازهوه دەزانیت، کە هەندیک خەلکی دژ بە دنیای نوێ «کەلوپەلەکانیان ورد و درشت تالان کردووه...»

ئینجا بە بێل و بە کوتەک رووخاندوویانە... دەرگا و پەنجەرەیان هەلتهکاندووه... شیشی ناو کۆنکریتیان دەرھێناوه... خشت و بەردیشیان نەهێشتووه...». تەنانەت پیاویک دەلێت: «ئەم خانووی ئێوه، کە لای ئێمە هێندەى هەیکەل پیرۆز بوو، چەند دەستیکی چەپەلی دژ بە دنیای رۆشن رووخاندوویانە، بەلام بەلێن بیت بە بەریتزان، ئێمە لەمڕۆوه بەهەمان شتێوە جارێ دایدەمەزینینەوه». خەلک کاتیک دەزانن (مامزێر) گەرآو تەوه، لە هەموو لایە کەوه دین بۆ بینینی و هەر یەکەیان قسەى خۆی دەکات:

«بیرەمێردیک دەنگی ماندووی هەلدهپریت: - بژی ئەو دیدیلازی بەتەنیا شوپرشیکى گەرۆدی بەرپاکرد.

ئەوانی دیکە بۆی دەسەننەوه... هەر یەکەى بە شتێوی تاییەتی خۆی پێیدا هەلدهدا:

- شایانی ئەو دیە لەسەر ئەو کورسییە نایابەى کۆشکی ولات دابنیشیت و فەرمانرەوا یەتی گەلێکی ستمەدیە بکات.

- بژی ئەو ژنەى لە پشت مەکیەى دروومانەوه پلانی رۆشنترین ئایندهى ئێمەى دارشت و نەشیدەهێشت کەس بە نەهینییەکانی بزانی.

- لە کورسییە مەکیەى دوروومانەوه بۆ کورسییە دەسەلات... ئا ئەمەیه خەبات... ئەمەیه کۆلنەدان.

- گیانم بەفیدات بیت ئەى مەزنتەرین ژن بۆ ئەوەى توانیت هەم دایک بیت و هەم باوک بۆ چاکترین کورێ ئەم ولاتە.»

لە سەرجه می هواتافەکانیان و ئەو گوتانەیش، کە لەنێوان خۆیاندا دەریان دەپرن، (مامزێر) دەگاتە ئەو باوەرەى، کە سەرۆکی کۆدەتاکە "باوک!!" یەتی و دایکیشی بە سیفەتی یەکەمین ژنی ولات

گه یشتوتته کۆشک. تهنانهت وایانزانیوه ئه ویش له ویه به سهردان بۆ گهرهک هاتوتهوه. ئه مهی له قسهی کورپکی گهنجدا بۆ دهرده که ویت:

«ئهو کۆشکه تان پیرۆز بیت ئه ی سه رۆکزاده، به لام ئیه ههر کوری ئه م گهره که ن... ئه مه شانازییه کی زۆر گهره یه بۆ ئیه، که ئیه چه ند رۆژتیک خۆتان له کۆشک نه گرتوه و خیرا بۆ ئیه هاتون».

لیرده هاوکیشه یه کی گرنگمان بۆ دهرده که ویت، هاوکیشه ی دهسه لات و خه لک. دهسه لات سه رچاویه کی میتۆلۆژی ته مومژاوی هه یه و خه لک ساده و ساویلکه و خۆشباوه ره و هه میسه پاسا بۆ دهسه لات دهه ییتته وه، تهنانهت له رپگی فانتازیایکانی خۆیه وه دنیا یه ک چیرۆکی سه یر سه یر بۆ دهسه لات دروست ده کات. (مامزیر) له و کاته ی سه رسام و نائومی د گوئ له و خه لکه ده گرت، ئۆتۆمبیلیکی جامتاریک ده وه ستیت و چوار پیای که ته و تیکسمراوی لئ داده به زیت. ده گنه ئاستی و بیده نگ و بیچریه دهسته کانی ده گرن. به شیوه یه ک له گه ل خۆیانی ده بن، که نه خۆی و نه خه لکه که ش نازان مه به ستیان خراپه یان چاک. ده یخه نه ناو ئۆتۆمبیله که وه و ده یگه به نه ناو کۆشک... که واته لیره وه ژبانی کۆشک ده ست پیده کات، که له رۆمانه که دا پاشو پیتش خراوه. واته ئیه سه ره تا به ژبانی کۆشک ئاشنا ده بین و دوا یی به رووخانی ماله که. ناو کۆشکیش سیمایه کی خوار فییانه ی هه یه. که سه کان سه یرن، تهنانهت ئه و خوار دانه ی ده شیخۆن، ههر سه یرن و له ناوی گیانداره خوار فییه کانه وه وهر گیراون. (بیبی که ناری) تاکه که سه یکی ناو کۆشکه پیوه ندی به (مامزیر) وه هه بیته و چیرۆکه کانی بۆ بگه یریتته وه. تهنانهت (دیدیلازی) دایکی شی

پشتی تیده کات. که چی یه کییک له شۆکه کانی (مامزیر) ئه وه یه، ئه گهر دایکی له و شه ره دا وه کو دیل بگه یریت و به پرووتی بیخه نه ناو قه فه زه وه. ئه گهر چی له ژبانی خۆیدا به هه موو شیوه یه ک ویستویه تی ئه و دایکه ی به پرووتی ببینیت، هه تا بزانیته ناخۆ راسته کاتی خۆی بالنده یه ک پیته کانی ناوه که ی له سه ر پشتی نووسیوه. (مامزیر) له کۆشک ده سه سه ر کراوه، به لام رۆژتیک ده رفه ت ده هیته یته و له و زبندانه ده رباز ده بیته. وه سفیکی وردی ئه و حاله ته مان بۆ ده کات، که له گه ل ده سپیکردنی شه ردا به سه ر کۆشکدا دیت. به تاییه تی هه ی باوکی. تووشی هه ستیریا دیت. پیاهه ریشه کان هه ره شه له ده سه لاته که ی ده که ن، که به دزی ناوی هه یکه لی سییه می لیناوه، وه کو پیتش تریش ئاماره مان پی کرد هه یکه ل به درتیزی میژوو پیرۆزترین شوینی جووه کان بووه. ئه م رۆمانه، که له ۲۰۰۲ نووسراوه، به شیوه یه ک له شیوه کان پیتش بینی شه ری نیوان ئیسرائیل و حزبوللا ده کات.

تییینی:

هه موو ئه و رسته و په ره گرافانه ی له نیوان جووتکه وانه ی ناوا «.....» دا نووسراون، راسته وخۆ له رۆمانه که وه وهر گیراون. نه ده کرا باس له و رۆمانه بکه ین، ئه گهر ئه و په ره گرافانه مان تیهه لکیشی بۆ جوونه کانه مان نه کرد بایه.

به رپوه به ری سایتی روانگه یه .

www.rwanga.com

araswahab@hotmail.com